

Kedves Testvéreim!

Aratási hálaadás. Fontosnak tartom ezt az ünnepet. Miért? Valamikor tavasz közepén átmentem a piacra mirelit zöldbabért. Gondoltam rákérdezek a zöldségesnél, hogy nincs-e friss. Kicsit lekezelően válaszolt: annak nincs szezonja, jöjjenek vissza nyáron. Mondtam, hogy tudom, hogy mikor terem a bab, aztán végigmutattam a pulton, ahol sorakoztak a friss nyári gyümölcsök, zöldségek: ezeknek sincs szezonja, gondoltam ezért megkérdezem. Egyre inkább természetes, hogy bemegyünk a boltba, vagy kimegyünk a piacra és szinte mindent megkapunk, bármikor. A világ minden tájáról hoznak zöldségeket, gyümölcsöket. Néhány éve készítették egy felmérést gyerekek között, és megkérdezték, hogy néz ki a csirke és hol terem az alma. A gyerekek azt válaszolták, hogy a csirke egy lefóliázott dobozban lévő hús, az alma pedig a Tescoban terem. Nem biztos, hogy a felnőttek is tisztában vannak vele, hogy mikor van itt az ideje a szüretnek, az aratásnak, vagy, hogy éppen egy-egy állatnak melyik részét eszik meg.

Erdélyből haza jövet hétfőn elszörnyülködtünk. Nem aratták le a kukoricát. Elkezdtünk gondolkozni, hogy miért nem? Talán nem vásárolják fel? Vagy nem éri meg learatni. Elfelejtették. Aztán egyre nagyobb kukoricatáblákat láttunk, kezdett a dolog gyanús lenni. Aztán átértünk a határon és ott láttuk a kombájnt a kukoricatábla mellett. Természetesen utána néztem, a kukoricaszemek nedvességtartalma még túl magas, ezért nem kezdődött a betakarítás.

Gyerekkoromban sokat segítettem a kertben a gyümölcszedésben, kezdve az eperrel, cseresznyével, ribizlivel, meggyel, majd szépen sorra jöttek a zöldségek, gyümölcsök, aztán ősszel a dió, a birs, októberben a tökök. Sok-sok befőzés, az almák gondos válogatása. A bérbe adott földről hozták a burgonyát. És tele lett a pince és az éléskamra – a piacra mi nem vásárolni jártunk, hanem úgy mondtuk: „körülnézni”.

Ma is más az íze a hazai dolgoknak. De már itt a kertben is termett paradicsom, paprika, cukkini...

Dani is ültetett. Egy egészen aprócska kert, ahol megmutathatjuk neki, hogy honnan van mindaz, ami az asztalra kerül.

Persze sok munka van egy kerttel. És gyakran mondjuk azt, hogy nem éri meg, hiszen a ráfordított idő, a száraz nyáron az öntözés, a kártevők. Átmegyek a piacra és mindjárt ott a friss zöldség.

Dani már tudja: a paradicsom és a paprika honnan van. Megy és le tudja úgy szedni, hogy ne törjön le minden ága. A szőlőről is tudja – bár egyelőre nem eszi, hogy nem a piacon terem.

A mai napon azért tettünk ki néhány terményt ide, hogy hálát adjunk. Hálát adjunk a teremtő és mindent fenntartó Istennek, azért, hogy van minek az asztalunkra kerülnie, hogy bőségesen ellát bennünket, és hogy tudatosítsuk magunkban ez csöppet sem természetes.

„Egy multimilliomos vállalkozó sajtótájékoztatót tartott, ahol az interjú végén a kíváncsi újságírók feltettek egy kérdést:

- Miért hiszi, hogy van Isten?

- Nézzék, nekem számtalan üzemem van. Az egyikben autókat, a másikban húsdarálót, és sok egyebet gyártunk.

Egy autó 140-150 ezer alkatrészből áll, de előbb 24 mérnököm tervezget, majd anyagpróbákat végzünk, és csak azután jöhet a gyártás. No de vegyük csak a húsdarálót. Mindössze 9 alkatrészből áll, és 17 mozdulattal lehet összeszerelni a futószalagon, mégis egy-egy munkásnak több napon át kell gyakorolnia ennek módját. Ha nekem ezek után azt állítja valaki, hogy a több milliárdszor bonyolultabb világegyetem megalkotásához nem kellett a Teremtő, az nem normális.

- Rendben van, de mivel tudná Ön kézzelfoghatóan bizonyítani a Teremtő létezését? A gyáros észrevette a gúnyos felhangot, és diktálni kezdett a titkárnőjének: "Pályázat. Építésmérnököt keresek, aki megtervez, majd kivitelez egy toronyépületet az általam felvázolt méreteken és minőségben. Alapméret: kör alakú, átmérője 4 méter. Magassága ennek legalább 200-szorosa, azaz 800 méter.

(Természetesen bírnia kell a toronynak az elemi erők okozta bármilyen erős kilengést!) A fal vastagsága alaptól a felső szintig max. 25 cm lehet. Ebbe bele kell szerelni a víz, gáz, csatorna, felvonó és minden egyéb kiszolgáló rendszer csöveit, vezetékkeit. A torony belsejében nem lehet semmi. Kívül-belül teljesen simára, egyenletes felületűre kell készíteni, merevítés, kitámasztás nem lehet rajta. Ennek ellenére a torony tetejére legyen ráépítve egy önállóan működő komplett vegyi üzem, amely tápszereket állít elő, emberi fogyasztásra. Siker esetén a honorárium összegét a mérnök szabhatja meg, bármilyen magas összegben." Elvette a papírt a titkárnőjétől, és aláírva átnyújtotta az újságíróknak.

- Tessék, itt a válaszom. Benne a bizonyíték.

- Nem értjük, hogy mi akar ez lenni.

- Majd később megértik. Egyelőre közölgék a lapjukban feltűnő helyen. Ha akad rá jelentkező, újra találkozunk, és folytatjuk a sajtóértekezletet.

A nagy érdeklődést kiváltó eseményre jó néhány neves építésmérnök, és még a korábbiaknál is több újságíró jött el.

- Talán el is kezdhethük, szólt ironikusan a házigazda. Kérem az első jelentkezőt, tegye meg ajánlatát, ismertesse elképzeléseit. Csak konkrét megoldást, kivitelezhető terveket fogadok el.

Néhány percnyi vita után a szakma legismertebb építésze dühösen megjegyezte:
- Rendben van, én már kiestem a versenyből, de szeretném látni azt az embert, aki ezt megtervezi!
Ezt egyszerűen lehetetlen megépíteni! A gyáros megkérdezte:

- Nos, van még jelentkező? Ha nincs, akkor kérem, figyeljenek jól, bemutatom az eredetit.

A titkárnő átnyújtott neki egy hosszú, cső alakú papírtekercset. Kibontotta az egyik végénél, és óvatosan kihúzott belőle egy ép búzaszálat, szép, tömör aranykalással. Azután így szólt a jelenlevőkhöz:

- Igazuk van uraim, ez a feladat az ember számára valóban lehetetlen! De a Teremtőnk mindenható, csodálatos alkotásokat hozott létre, mint ez is, nézzék csak! Mérjék le, itt vannak hozzá a műszerek. Figyeljenek, kérem, kör alakú a szára, hosszúsága és átmérőjének aránya több, mint 200, mindenben megfelel az elvártnak. vegyigyára működik. És tudják hogyan? Napenergiával!"

Madách az Ember tragédiájában kimondja az ember tragédiáját, és bármennyire is szeretem ezt a művet nem osztom a véleményét, mert én nem azt tapasztalom, hogy a „mű kész az alkotó pihen”.

Isten a hetedik napon valóban azt olvassuk a Szentírásban, hogy megpihent. De azóta nem pihen, sőt még a hetedik napok sem „szentek” az ő számára, akkor, ha a teremtett világ és benne az ember fenntartásáról van szó.

Isten apró pici magocskákból lát el minket, és ez nem az élet természetes körforgása. A világ nincs magára hagyva, és ezt éppen az emberen mutatta meg.

Mai alapigénkben Jézus ki is mondja: „Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom.” – ez alapigénk utolsó mondata, de még mielőtt ez elhangzik demonstrálja is, méghozzá úgy, hogy az nagyon is látványos.

A Bethesda-tavi gyógyítás története egy jól ismert, sokat emlegetett történet.

Adott egy tó, ami inkább gyógyvizű medence volt Jeruzsálemben, ahová angyal száll néha, és aki elsőként belép az meggyógyul. Van egy 38 éve béna, akinek nincs embere, hogy beemelje a tóba. Reménytelen helyzet, a magára hagyott ember, akinek semmi esélye a gyógyulásra. Mert ha az a tömeg szépen lassan el is fogyna körülötte, akkor sem tudna mozdulni. Mégis ott fekszik, hátha...

És ebben a reménytelen, magára hagyatott helyzetben az, akiről azt mondják sokan, hogy a világot magára hagyta, odalép mellé. Nem egy ember, hanem maga az Isten. És megkérdezi akarsz-e meggyógyulni?

És ebben a teremtő és újjáteremtő Isten újabb bizonyítékát adja annak hogy szerető Atya. Nem úgy megy oda, hogy akár akarja, akár nem meg kell gyógyulnia, hogy bizonyítsa istenségét. Hanem kikéri a mi véleményét, kíváncsi rá, ő kapcsolatot, párbeszédet szeretne kezdeni vele. A beszélgetés végén meggyógyul a beteg, új életet kezdhet. És mindezt szombaton, az Úr pihenőnapján, amikor pihen az Isten. Ilyen az Isten szabadnapja. A teremtés nem áll le, Isten újra és újra évről évre újat teremt a természetben, és napról napra újat teremt az emberben - benned és bennem.

A 38 éve béna ember meggyógyításának történetében sokszor annyira a gyógyításra figyelünk, hogy az utána jövő találkozást és párbeszédet elfelejtjük. Jézus később találkozik a meggyógyított emberrel a templomban, és azt mondja neki: : „Íme, meggyógyultál, többé ne vétkezz, hogy valami rosszabb ne történjék veled.

Itt tudjuk meg a betegsége okát. Vétkezett. Nem minden betegség oka ez, de soké valóban az, hogy nem figyelünk az Istenre. Hajszoljuk az életünket, kihasználjuk a földet, amibe beleültetett bennünket az Isten, és nem tartunk pihenőnapot. Belehajszoljuk magunkat a betegségbe, és azt gondoljuk jól van ez így. De Isten azt mondja nem. Állj le.

Azt tanultuk az iskolában, hogy a természet ősszel meghal, hogy aztán tavasszal új élet születhessen.

A földnek pihenésre van szüksége. Az embernek is.

Amikor Isten azt mondta, hogy szenteld meg az ünnepnapot, akkor az egészen pontosan így hangzik: ⁸Emlékezzél meg a nyugalom napjáról, és szenteld meg azt! ⁹Hat napon át dolgozz, és végezd mindenféle munkádat! ¹⁰De a hetedik nap a te Istenednek, az ÚRnak nyugalomnapja. Semmiféle munkát ne végezz azon, se te, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálód, se állatod, se a kapuidon belül tartózkodó jövevény. Ez tehát nem csupán egy láblógató szombatot, vagy vasárnapot jelent, hanem azt, hogy az alatt a nap alatt emlékezünk a nyugalom napjára, tehát Istennel foglalkozunk. A természet őszi halála és téli sírban léte idején újul meg minden.

Jézus halála és sírban léte idején újított meg Isten az ő szövetségét velünk, és feltámadásával megmutatta, hogy van új élet. Mi is új életben járhatunk, és ebben az új életben gyümölcsöket teremhet a mi életünk is.

Emlékeztessenek bennünket ezek a termények a minket megteremtő és Jézusban újjá teremtő Istenre. A 2. századból való a következő úrvacsorai liturgikus elem: Ahogyan a búzaszemet megőrlik és így lesz belőle kenyér, a szőlőszemet összepréselik és így lesz belőle bor, Jézus teste is megtörtetett, vére pedig kiontatott. Adja Isten, hogy az ő testének és vérének vétele által bénaságunkból meggyógyulva új életben járassunk.